ПРОЛЕТАРЫ УСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА

№ 153 (1120) ПЯТНІЦА, 4-га ліпеня 1930 г.

ШТОДЗЁННАЯ ГАЗЭТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ
Орган ЦК і Менскага АК ЛКСМБ
УМОВЫ ПАДПІСКІ:

1 месяц	30 кап.
3 месяцы	90 „
6 месяцаў	1 р. 80 „
1 год	3 р. 30 „

АДРАС РЭДАКЦЫІ: Менск, вул. Карла Маркса, 38
Тэлефоны: рэдактара—7-25, сакратарыят—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ: Комсамольская 25, тэлеф. № 903.
ГОД ВЫДАНЬНЯ Х.

Кошт асобнага № —2 кап.

XVI зьезд УсеКП(б)

ДЗЕНЬНІК ЗЬЕЗДУ

Пяты дзень—30 чэрвеня 1930 г. *)

Вячэрняе пасяджэньне

— Опортуністычнае кіраўніцтва профсаюзаў на чале з тав. Томскім, —кажа тав. Вэйнбэрг,—не на словах, а на справе ажыцьцяўляла сваю програму, адменную ад програмы партыі. Было шмат выпадкаў, калі гэта кіраўніцтва давала на месцы дырэктывы, якія ў корані супярэчаць задачам, што ставіла партыя перад профрухам.

Опортуністычнае кіраўніцтва профсаюзамі скончылася. Яно аказалася бітым і партыяй і самім жыцьцём і самімі рабочымі масамі.

Пасьля зьмены опортуністычнага кіраўніцтва профсаюзы пачалі выходзіць з таго цяжкага становішча, у якім яны апынуліся ў выніку кіраўніцтва, на чале якога стаяў тав. Томскі. Пад кіраўніцтвам партыі профсаюзы мацнеюць і выходзяць на шырокую дарогу сваёй творчай працы.

Тав. Ломінадзе, Шкіратаў і Рудзутак свае прамовы прысьвяцілі выступленьням лідэраў правага ўхілу.

Прамоўцы адзінадушна адзначалі палавінчатасьць, няшчырасьць, а падчас дврурушніцтва т. т. Томскага і Рыкава, ня кажучы ўжо аб антыпартыйным характары прамовы т. Угланава.

Тав. Ломінадзе, падкрэсьліўшы правільнасьць генэральнай лініі партыі і яе ЦК, падрабязна застанавіўшыся на клясавых зрухах у краіне за апошні час, а таксама на новым лёзунгу аб апоры ў вёсцы і чарговых задачах колгаснага будаўдаўніцтва, сказаў:

— У пас на Закаўкаскім зьезьдзе дзе Томскі выступаў з дакладам ЦК, спачатку складвалася ўражаньне, што Томскі імкнецца выканаць на справе тое абавязацельства, якое ён даў партыі ў лістападзе.

Гэтае ўражаньне хутка расьсейваецца.

Калі на Закаўкаскім зьезьдзе, дзе Томскі яшчэ імкнуўся рабіць хаця і п дахлівы крок наперад, то на XVI зьезьдзе ён робіць два крокі назад. Томскі абыходзіць маўчаньнем цэлы шэраг прынцыповых пытаньняў, па якіх былі доўгія спрэчкі былых лідэраў правай опозіцыі з партыяй.

Тав. Рыкаў сваёй недагаворанасьцю і няяснымі формулёўкамі змазвае прынцыповыя памылкі ідэолёгаў правага ўхілу, да якіх ён сам належыць.

Пасьля гэтага было-б дзіўным верыць у шчырасьць заяў Томскага і Рыкава.

— Надта сьвежы атрамант на дакумантах быўшых лідэраў правай опозіцыі, накіраваных супроць партыі,—заяўляе тав. Шкіратаў,—каб па ерыць заявам Томскага і Рыкава, якія зрабілі яны на трыбуне 16 зьезду.

Тым больш, што гэтыя заявы наскрозь фальшывыя.

Томскі сказаў, што паміма волі быўшых лідэраў правай опозіцыі вялася фракцыйная работа. Гэта няправільна. Гэта супярэчыць усім фактам і дакумантам, якія ёсьць у распараджэньні ЦКК.

Выступленьні на зьезьдзе т. т. Томскага і Рыкава заслугоўваюць рэзкага асуджэньня. Яны не давялі на справе сваю адданасьць генэральнай лініі партыі,—і партыя робіць законна, калі выступленьні т. т. Томскага і Рыкава рэзка крытыкуе.

Тав. Рудзутак, спатканы працяжнымі аплёдысмэнтамі зьезду, таксама лічыць, што заявы т. т. Томскага і Рыкава зьезд задаволіць ня могуць.

Ня могуць задаволіць таму, што яны гэтыя заявы варожыя духу партыі.

У свой час быўшыя лідэры правай опозыцыі супроцьстаўлялі лініі партыі цэлую сыстэму права-опортуністычных поглядаў. Яны ня былі згодны з тэмпамі індустрыялізацыі, з колектывізацыяй, яны жорстка абстрэльвалі організацыйную лінію партыі, адмаўляючы прынцыпы бальшавіцкай дысцыпліны.

Калі зараз выступаючы з трыбуны XVI зьезду Томскі і Рыкаў абыходзяць маўчаньнем прынцыповую існасьць сваіх рознагалосьсяў з партыяй, то стала быць яны не разумелі і ў сучасны моманты не разумеюць ці ня хочуць зразумець усяго значэньня, усёй шкоднасьці для партыі сваіх права-ортуністычных поглядаў.

Пасьля гэтага дзіўна гучаць наступныя словы т. Томскага:

— Я ўсе масты спаліў.

Гэтая заява Томскага—двурушніцкая заява; тав. Томскі, як і Рыкаў, ня імкнецца смаліць свае масты.

Не спаліў свайго мосту і тав. Бухарын.

Вось чаму партыя мае поўнае права сказаць:

— Як да лістападаўскага пленуму ЦК, так і пасьля і зараз Бухарын быў і застаецца правым опортуністым.

Задача партыі —да канца зруйнаваць правых опортуністых, рэзка асудзіць позыцыю, якая занята на зьезьдзе т. т. Томскім і Рыкавым, а таксама і позіцыю т. Бухарына.

Гэтага патрабуюць інтарэсы пролетарскай рэволюцыі, інтарэсы соцыялістычнага будаўніцтва, гэтага патрабуюць партыйныя масы, гэтага патрабуюць рабочыя масы.

— Рабочыя прасілі перадаць,—заявіў у сваім прывітаньні тав. Саўчанка,—што яны ня вераць у програму правых, просяць зьезд прымусіць быўшых лідэраў правай опозыцыі не на словах, а на справе выправіць свае памілкі і даказаць адданасьць генэральнай лініі партыі.

— Хай ведаюць правыя,—дабаўляе тав. Новікаў ад імя колгасьнікаў і рабочых савгасаў Ростонскай акругі, рэспублікі немцаў Паваложжа і іншых,—што колгасьнікі былі і застануцца толькі пад кіраўніцтвам бальшавіцкай партыі і яе ленінскага ЦК.

— Чырвонармейцы, комсклад і політпрацаўнікі Украінскай ваеннай акругі,—кажа, тав. Вітаіцкі,—запэўніваюць УсеКП(б), што яны ухваляюць генэральную лінію партыі, і аднадушна хадайнічаюць аб узнагароджаньні ордэнам Леніна правадыра партыі тав. Сталіна.

— Чырвонаармейцы, начсклад і політпрацаўнікі Прыволскай ваеннай акругі, — канчае сваю прывітальную прамову тав. Трэцьцякоўскі,—усе, як адзін, галасуюць за генэральную лінію партыі і, адзначаючы агромністыя паслугі перад рэволюцыяй тав. Сталіна, просяць узнагародзіць яго ордэнам Леніна, а з свайго боку даюць тав. Сталіну баявую чырвонаармейскую вінтоўку.

*) Працяг, пачатак гл. у № 152 „Ч. З.".

Шосты дзень—1-га ліпеня 1930 г.

Ранішняе пасяджэньне

1-га ліпеня працягваліся спрэчкі па політычнай і організацыйнай справаздачы ЦК УсеКП(б).

ТАВ. ПЯТРОЎСКІ ў сваёй прамове сказаў:

— За пэрыод паміж 15 і 16 зьездамі партыя дабілася агромністых дасягненьняў у соцыялістычным будаўніцтве.

На фоне гэтых дасягненьняў выступленьні на зьезьдзе лідэраў правай опозіцыі, якія капітулявалі ў лістападзе, здаюцца бледнымі і ўбогімі.

Мы доўга чакалі, пакуль Рыкаў і Томскі скажуць да чаго вяла іх позіцыя ў пытаньнях індустрыялізацыі, іх позіцыя ў адносінах да кулака. Мы чакалі, каб яны далі гэтай позіцыі тую ацэнку, якую ёй дае ўся партыя. Цяпер усе тэрміны ўжо вычарпаны.

Здавалася-б, што напярэдадні 16 зьезду Бухарыну патрэбна было-б даць разгорнутую крытыку сваіх опортуністычных устаковак, зробленых у „Заметках Экономіста" і іншых артыкулах і прамовах. Але ён лічыць, што лепш пра гэта маўчаць. Гэта нікуды ня варта.

Лідэры правай опозіцыі рознымі спосабамі імкнуліся дыскрэдытаваць партыйнае кіраўніцтва. У іх прамовах на зьезьдзе мы адзнак ня чулі, каб яны асудзілі свае дакоры на кіраўніцтва партыі.

Абстаноўка патрабуе поўнай яснасьці і выразнасьці ў політычных пытаньнях, бязьлітаснай барацьбы з ухіламі ў партыйнай лініі Партыя таму і ў далейшым будзе весьці рашучую барацьбу з тымі, хто адыходзіць ад ленінскага шляху.

Соцыялістычная перабудова краіны патрабуе максымальнага зьяднаньня і адзінства партыі

ТАВ. КРУПСКАЯ. Генэральная лінія партыі, якую праводзіць наш ЦК, зьяўляецца разьвіцьцём тых асноў, якія даўно ўжо былі закладзены вучэньнем Маркса, Энгельса і Леніна. Супярэчачы эсэрам, Ленін у 1905 годзе сказаў:

— Вы гаворыце сялянам, што ім трэба браць зямлю. Але для таго, каб сяляне добра яе апрацавалі, ім трэба аб'яднацца на калектыўных пачатках.

У 1917-18 годзе Ільіч, выступаючы на зьездах і конфэрэнцыях, падкрэсьліваў, што канечна трэба перавесьці дробную, распыленную гаспадарку на колектыўныя рэйкі. У той момант, калі індустрыя была зруйнавана, калі ўлада саветаў на вёсцы была слаба, калі разгортвалася грамадзянская вайна, колгасны рух ня мог прыняць масавага характару. Але організаваныя тады комуны і сельска-гаспадарчыя арцелі зараз агітуюць паказам за соцыялістычную перабудову земляробства.

Партыя за апошнія гады ўсімі сіламі імкнулася да індустрыялізацыі краіны і да разьвіцьця цяжкай індустрыі ў першую чаргу. Гэта зьявілася ў жнейшай умовай, якая падрыхтавала карэнную рэконструкцыю сельскай гаспадаркі на соцыялістычных пачатках. Толькі дзякуючы правільнай лініі партыі мы пачалі масавы пераход распыленай дробнай гаспадаркі на колектыўныя рэйкі.

Дзякуючы бурнаму росту соцыялізму мы можам зараз наказваць нашую барацьбу на поўнае зьнішчэньне эксплёатацыі. Мы павінны скарыстаць усю магутнасьць дзяржавы, партыі і рабочае клясы для таго, каб ліквідаваць кулацтва, на аснове суцэльнай колектывізацыі.

Соцыялістычная перабудова краіны патрабуе максымальнага зьяднаньня і адзінства партыі. Вось чаму ўхіленьне ад партыйнай лініі выклікае вялікае абурэньне ў партыі і рабочае клясы. Мяне пытаюць, як я адношуся да выступленьняў Рыкава і Томскага на зьезьдзе. Гэтыя выступленьні мяне не задаволілі. На Уральскай парт конфэрэнцыі Рыкаў не павінен быў выступаць так, як ён выступаў. Калі організацыя патрабавала ад яго крытыкі сваіх памылак, нельга было аб гэтым маўчаць. Пытаньне аб тым, ці забясьпечана адзінства партыі, цікавіць усіх яе членаў, і на гэта пытаньне Томскаму і Рыкаву трэба было-б даць такі адказ, які-б ні ў кога ня выклікаў ніякіх непаразуменьняў.

Няхай жыве бальшавіцкі ленінскі ЦК і правадыр комуністычнай партыі т. Сталін

ТАВ. БАЎМАН у сваёй прамове падрабязна застанаўліваецца на тых памылках, якія былі ў МК у часе яго кіраўніцтва. Першая памылка была ў тым, што лёзунг ліквідацыі кулацтва, як клясы, дапаўняўся другім лёзунгам: ліквідацыі новай буржуазіі. Другая памылка была ў дапушчэньні надзвычайных тэмпаў колектывізацыі Маскоўскай вобласьці, якая зьяўляецца не зернавым раёнам. У чым урокі нашых памылак? У тым, што нельга адставаць ад мас, але таксама нельга і забягаць уперад. Нельга пераходзіць у наступленьне без падрыхтоўкі.

Яшчэ адна памылка была ў мяне. Памылкай была тая аналёгія, якую я праводзіў між прылівамі і адлівамі ў колгасным руху і ў рэволюцыйным руху. Гэта бязумоўна была грубейшая політычная памылка.

Але не правы тыя, якія імкнуцца гэтыя нашы памылкі паказаць у выглядзе нейкай асаблівай лініі, якая супярэчыць генэральнай лініі партыі. Гэта бязглуздзіца. Але бязумоўна, гэтыя памылкі акрэслілі опортуністых „левых" і правых.

Плянавыя намёткі колектывізацыі Цэнтральнага Камітэту ад 5 студзеня г.г. ажыцьцёўлены, і ў гэтым Цэнтральны Камітэт атрымаў буйнейшую перамогу. На аснове разьвіцьця колгасаў вырашана збожжавая проблема, і мы можам ставіць ужо проблемы разьвіцьця тэхнічных культур і жывёлагадоўлі.

Вёска ідзе ўперад да соцыялізму. Гэта вялізарнае дасягненьне політыкі нашага ЦК. Атрымліваючы перамогі знутры, мы разам з гэтым атрымліваем перамогі і над капіталістычным сьветам.

Перамогі Цэнтральнага Камітэту відочны. Разьбіты троцкізм. Няма сумненьня, што на гэтым зьезьдзе мы зусім зруйнуем правы ўхіл.

Выступленьні т.т. Рыкава і Томскага ня могуць нас задаволіць. Тав. Рыкаў не разумее ў чым сутнасьць дробна-буржуазнага лібэралізму. Правадыры правых не адчуваюць куды яны ідуць. Аб гэтым сьведчыць выступленьне т. Угланава. Трэба вытрымаць карантын і далей. Не ёда рэчы была вясёласьць у тав. Томскага, асабліва, калі парауноваць яе з абвінавачваньнем партыі правымі ў ваенна-фэодальнай эксплёатацыі. Сваю прамову тав. Баўман канчае выкрыкамі:

— Няхай жыве бальшавіцкі ленінскі ЦК! Няхай жыве правадыр бальшавіцкай партыі тав. Сталін! (Аплёдысмэнты).

Пад кіраўніцтвам ЦК, мы выпрэвілі свае памылкі

Тав. ІКРАМАЎ (Узьбекістан). Мы дапусьцілі ва Узьбекістане грубыя політычныя памылкі колектывізацыі. Але пад кіраўніцтвам ЦК гэтыя памылкі былі выпраўлены, і мы дабіліся буйных посьпехаў у колгасным будаўніцтве. Узьбекістан, які дае $^2/_3$ часткі бавоўны-сыравіны, выканаў у гэтым годзе пасеўны плян з перавышэньнем на 15 проц. Індывідуальныя гаспадаркі засеялі бавоўнай 50 проц. сваіх пасеваў. Колгасы засеялі значна больш бавоўны, чым індывідуальнікі—75 проц. усёй пасеўнай плошчы. Напрыкладзе Узьбекістану можна лішні раз пераканацца наколькі правільная нацыянальная політыка партыі. У кастрычніку ў нас быў зьнішчан нацыянальны ўціск, а зараз пры дапамозе пролетарскіх цэнтраў мы ліквідуем гаспадарчую адсталасьць у нашай рэспубліцы.

Лідэры правай опозіцыі выступілі з заявамі аб згодзе з лініяй партыі Т.т. Томскі і Рыкаў гаварылі тут вельмі доўга, але яны ўсё-ж не далі крытыкі сутнасьці опозіцыі правых. Зьезд пагэтаму ня можа задаволіцца іх выступленьнямі.

12.000 трактараў у год

Тов. АЛЯКСЕЯЎ („Чырвоны Пуцілавец"). Роля трактара ў соцыялістычнай перабудове ў вёсцы і ліквідацыя кулацтва як клясы агромністая. Вось чаму спэцыялістыя—шкоднікі, працаваўшыя на нашым заводзе, усімі спосабамі імкнуліся сарваць трактара будаўніцтва, пагоршыць якасьць трактароў. Правыя ўхілістыя на практыцы рознымі спосабамі ім дапагалі выступаючы супроць павялічэньня програмы заводу.

Мы ў гэтым годзе абавязаліся выпусьціць 12.000 трактароў. Мы такім чынам, перавысім програму трактарабудаўніцтва, намечаную для пошняга году пяцігодкі, але і гэта яшчэ не зьяўляецца абмежаваньнем росту.

Нашы цяжкасьці,—цяжкасьці росту

Тав. **СЫРЦОЎ** у пачатку сваей прамовы застанаўліваецца на выступленьнях тав. Хатаевіча, які высунуў прапанову аб ліквідацыі ўрадавага апарату РСФСР. Тав. Сырцоў зварочвае ўвагу на тое, што становішча ўрадавага апараду ў РСФСР сапраўды адрозьніваецца ад становішча апарату ў іншых саюзных рэспубліках. Тым ня менш пытаньне аб ліквідацыі ўрадавага апарату—вялікае пытаньне і наўрад ці яго можна вырашаць наскокам

Пераходзячы да пытаньняў гаспадарчай політыкі партыі і сучаснага гаспадарчага становішча краіны тав. Сырцоў прыводзіць ацэнку нашага будаўніцтва, якую даюць ворагі за рубяжом.

Так, у „Соцвестнику" расійскія меншавікі нядаўна пісалі, што соцыялістычнае будаўніцтва СССР ня здольна справіцца з існуючымі ў краіне дыспропорцыямі. На гэты шлях зацьвярджэньня аб непераможнасьці дыспропорцыі зьбіваецца і правая опозіцыя.

ПРАЦЯГ ГЛЯДЗІ НА 2-й СТАРОНЦЫ.

XVI зьезд УсеКП(б)

ДЗЕНЬНІК ЗЬЕЗДУ

(ПРАЦЯГ)

Наяўнасьць у нас гаспадарчых і клясавых супярэчнасьцяй,—гаворыць далей тав. Сырцоў,—ня можа не ўтвараць дыспропорцыі. Выхаду з дыспропорцыі паміж сельскай гаспадаркай і прамысловасьцю правыя ўхілісты шукалі ў зьмяншэньні тэмпу разьвіцьця індустрыі. Аднак, зусім відочна, што разьвіцьцё сельскай гаспадаркі без разьвіцьця прамысловасьці немагчыма. Зьнішчыць дыспропорцыю паміж сельскай гаспадаркай і прамысловасьцю можна толькі з часам і толькі на шляхох рашучага курсу на індустрыялізацыю краіны.

— Нам яшчэ трэба перамагчы шмат цяжкасьцяй,—кажа далей тав. Сырцоў,—аднак, гэтыя цяжкасьці, як зусім правільна адзначыў тав. Сталін, зьяўляюцца цяжкасьці росту і хаваюць у сабе магчымасьці іх перамогі.

Заключную частку сваёй прамовы тав. Сырцоў прысьвячае выступленьням на зьезьдзе былых лідэраў правай опозіцыі.

Тав. Сырцоў адзначае, што выступленьне тав. Рыкава не было досыць выразным. У пытаньні аб двухгодцы тав. Рыкаў ня даў яснага і зразумелага адказу, у той час, як супрацьстаўленьне двухгодкі пяцігадоваму пляну руйнавала па сутнасьці пяцігодку. Былымі лідэрамі правай опозіцыі павінна быць унесена яснасьць і выразнасьць у формулёўку і ацэнку сваіх памылак, бо ў працыўным выпадку партыя будзе мець новыя накладныя выдаткі.

Выступленьне тав. Угланава кваліфікуецца тав. Сырцовым, як зусім не пераконваючае.

Апошнія словы прамовы тав. Сырцова, у якіх ён гаворыць, што наша партыя перамагае цяжкасьці, давядзе рабочую клясу да канчатковай перамогі, пакрываецца працяжнымі аплёдысмэнтамі.

Наш завод выканае пяцігодку ў тры гады

НАДЗЕЖЫН (Сормава). Дзякуючы правільнаму кіраўніцтву ЦК мы дабіліся агромністых посьпехаў соцыялістычнага будаўніцтва. Мы перад арэем прамысловую пяцігодку ў чатырохгодку. Наш завод выканае пяцігодку яшчэ ў карацейшы тэрмін—у тры гады.

Нашы дасягненьні вялікія, іх ня бачаць толькі правыя ўхілістыя. Угланава я ведаю яшчэ з працы ў Ніжнім. Я не чакаў ад яго такога жаласьлівага лопату. У сваім выступленьні Угланаў не сказаў ці з намі ён ці не. Томскі ў сваёй прамове ўжываў ухмылкі. Але ня гэта патрэбна зьезду.

ІСААКАЎ („Скараход"). Тав. Ленін гаварыў, што замяшанасьць—немінучы ўдзел палітычных дзеячоў, згубіўшых клясавую орыентыроўку. Гэта здарылася і з Угланавым.

Выступленьні Томскага і Рыкава паказваюць, што будучы ізаляванымі, яны капітулявалі перад партыяй, але ня прызналі да канца сваёй памылкі. Зьезд павінен атрымаць выразнае і яснае прызнаньне памылак або правесьці ў жыцьцё пастанову лістападаўскага пленуму ЦК.

УХАНАЎ (Масква). ЦК даваў правільныя дырэктывы аб колгасным будаўніцтве. Але наперакор ім Маскоўская арганізацыя дапусьціла перагібы ў колектывізацыі. Потым былі спробы змазаць дапушчаныя памылкі. У выніку ўмяшацельства ЦК гэтыя памылкі былі поўнасьцю прызнаны.

Правадыры правых, ня гледзячы на тое, што жыцьцё іх пабіла, дагэтуль ня склала сваёй зброі. Яны не разумеюць, што вялі работу па соцыяльнаму заказу кулака. Томскі і Рыкаў гаварылі так, як быццам-бы іх барацьба з ЦК была нязначным інцыдэнтам, а не патрасла ўсю партыю. Лідэры опозіцыі ня далі разгорнутую крытыку сваіх памылак.

ПАПОНСКІ. Проблема кадраў патрабуе непаслабнай увагі партыі. За апошні час у гэтай галіне дасягнуты пэўны зрух, але ён зусім недастатковы. Зараз асабліва востра стаіць пытаньне аб нізавых кадрах. Пастанова ЦК аб ліквідацыі акруг шмат дапаможа ўзмацніць кадры нізавых работнікаў.

Пасьля зьмены ранейшага опортуністычнага кіраўніцтва профрухам профсаюзы сталі паварачвацца тварам да вытворчасьці. Аднак, гэты паварот адбываецца надзвычайна павольна. Для таго, каб яго паскорыць, трэба значна ўзмацніць профсаюзныя кадры.

КРУЧЫНІН. Т.т. Томскі і Рыкаў замест таго, каб выразна прызнаць свае памылкі, выступалі тут, як парляменцкія зеячы. Іх заявы ня могуць задаволіць зьезд.

МІЛХ. (Сімбірск). Пасьля выступленьняў лідэраў правай опозіцыі няма ўпэўненасьці ў тым, што яны пасьля зьезду будуцьісьці разам з партыяй.

Вопыт Сімбірскай акругі паказвае, што правыя опортуністыя праяўляюць вялікую актыўнасьць. У шэрагу раёнаў акругі правыя скарысталі барацьбу з перагібамі, каб і далей весьці опортуністычную работу.

Прамова генэральнага сэкратара ЦК УсеЛКСМ тав. Косарава

Тав. Косараў перадае зьезду гарачае прывітаньне трох мільёнаў комсамольцаў, чатырох мільёнаў піонэраў і шмат мільёнаў маладых рабочых і сялян.

Маладое пакаленьне рабочай клясы,—гаворыць ён,—горача вітаюць лепшага вучня Леніна—т. Сталіна у якога вучацца правільнаму пе ратварэньню ленінізму ў соцыялістычную практыку.

Тав Косараў падкрэсьлівае вялікую ўдзельную вагу ў складзе рабочае клясы маладых рабочых. К канцу пяцігодкі ў народную гаспадарку ўвальлюцца мільёны сіл. Гэта павялічвае значэньне работы з моладзьдзю.

— Правыя,—кажа далей т. Косараў,—і ў комсамоле маюць сваю асобную плятформу. Чаго варта, напрыклад, тэорыя перавыхаваньня кулацкай моладзі ў комсамоле, ахоп комсамолам усёй сялянскай моладзі, кулацкай у тым ліку. Толькі правыя опортуністыя могуць не даацэньваць канечнай патрэбы клясавага выхаваньня падрастаючага пакаленьня, толькі опортуністыя могуць забываць, што моладзь расьце ва ўмовах абвастрэньня клясавай барацьбы.

У нас ня існуе проблемы бацькоў і дзяцей. Маладое пакаленьне рабочае клясы цалкам знаходзіцца пад палітычным кіраўніцтвам бальшавіцкай партыі. Ніякай лініі, якая-б адрозьнівалася ад генэральнай лініі партыі, у комсамоле няма. Сваю адданасьць гэтай лініі комсамол даказаў на практычнай рабоце. Варта толькі для гэтага прывесьці той факт, што за 9 месяцаў ЦК комсамолу перакінуў на ўсялякія вучасткі соцыялістычнага будаўніцтва 150 тыс. маладых рабочых комсамольцаў.

Генэральны сэкратар ЦК УсеЛКСМ т. Косараў паміж комсамольцаў дэлегатаў зьезду

Гаворачы аб недахопах практычнай работы комсамолу, т. Косараў зьвяртае ўвагу зьезду на тое, што ўся гэтая работа ўскінута амаль што цалкам на плечы самога УсеЛКСМ. Але гэты гіганцкі цяжар самому комсамолу не пад сілу. Пытаньне аб моладзі павінна быць пытаньнем усёй партыі ў цэлым.

У парадку дню комсамольскай работы стаіць неабходнасьць прыстасаваць яе да ўмоў рэконструкцыйнага пэрыоду. Гэта патрабуе далейшай перамогі вузка-маладзёжнага характару ў рабоце комсамолу, пераключэньня яе на штодзённую дапамогу партыі ў соцыялістычным будаўніцтве.

На першаму загаду трохмільённая армія комсамолу пойдзе на любыя франты. Мы будзем будаваць турбіны, узьнімаць новыя доменныя печы і, калі патрабуецца, з вінтоўкай у руках абараняць граніцы Савецкага Саюзу.

Т. Сталін зусім правільна завайстрыў увагу на пытаньні работы коопэрацыі

БАДАЕЎ. Тав. Томскі тут гаварыў, што ўжо ня варта больш патрабаваць пакаянных заяў,—трэба дазволіць лідэрам правай опозіцыі папраўляць. У нас у коопэрацыі слабыя кадры. Дайце нам Томскага і Рыкава і мы ўзмацнім нашы кадры. На гэтай рабоце, яны, да рэчы, сустрэнуцца з кулаком і змогуць на практыцы даказаць, што яны сапраўды парашылі змагацца з кулацтвам.

Тав. Сталін у сваім дакладзе рэзка паставіў пытаньне аб палепшаньні работы коопэрацыі. Ён гэта зрабіў зусім правільна. Коопэрацыя сапраўды працуе дрэнна. Замест ударнасьці ў яе рабоце пануе самацёк. Коопэрацыя павінна ня толькі разьмяркоўваць, але і ўсур'ёз заняцца наладжваньнем вытворчасьці і перапрацоўкі шэрагу с.-г. продуктаў.

Вячэрняе пасяджэньне

Вячэрняе пасяджэньне зьезду тав. Н. І. Калінін абвяшчае адчыненым у 6 гадз. 05 хв.

Працягваюцца спрэчкі па справаздачных дакладах ЦК.

Выступаюць у спрэчках т. Ісаеў (Казахстан), т. Скрыпнік (Украіна), т. Царкоў (Ленінград), т. Пакроўскі, т. Шаранковіч (Сібір), т. М. Цхакая (Закаўказьзе), т. Яраслаўскі, т. Мікоян і т. Якубаў-Мелнікін.

Усе таварышы, якія выступалі ў вячэрнім пасяджэньні, зьвярталі шмат увагі на крытыку выступленьняў былых лідэраў правай опозіцыі. Побач з гэтым даклада разглядаліся важнейшыя практычныя і дзелавыя пытаньні, зьвязаныя з палітычнай і арганізацыйнай справаздачамі ЦК.

Завастрыць увагу парткіраўніцтва на нацыянальных ухілах

Тав. **ІСАЕЎ** гаварыў аб значных дасягненьнях у адсталых нацыянальных раёнах, якія зьяўляюцца вынікам правільнай палітыкі, праводзімай ЦК у нацыянальным пытаньні. Разам з тым, ён адзначаў існаваньне ў гэтых раёнах мясцовага нацыяналізму, недаацэньваць які ні ў якім выпадку нельга. Тав. Сталін гаварыў аб мясцовым нацыяналізьме мала, але даў яму вельмі грунтоўную формулёўку. Канечна патрэбна завастрыць увагу партыйнага кіраўніцтва на нацыянальных ухілах.

У якасьці асноўнай практычнай проблемы для Казакстану т. Ісаеў высунуў проблему жывёлагадоўлі, падцьвярджаючы сказанае раней т. Голашчокіным. Па думцы т. Ісаева, буйныя жывёлагадоўчыя савгасы трэба прасунуць у глыбіню казакстанскіх стэпаў, бо больш блізкія раёны павінны спэцыялізавацца на вытворчасьці збожжа.

Нельга верыць шчырасьці заяў т. т. Томскага і Рыкава

Тав. **СКРЫПНІК** зьвярнуў увагу на тое, што знадворная форма спраўнасьці і адданасьці, якую надалі сваім выступленьням т.т. Томскі і Рыкаў, не адпавядала зьместу выступленьняў. Тав. Рыкаў ня змог растлумачыць, чаму на ўральскай партконфэрэнцыі ён ня лічыў патрэбным гаварыць аб сваіх памылках, а на 16-тым зьезьдзе палічыў патрэбным зрабіць гэта. Гэты факт сьведчыць аб тым, што яны мусілі зрабіць гэтыя заявы, але нельга верыць іх шчырасьці. Далей т. Скрыпнік падрабязна застанавіўся на характарыстыцы нацыянальных ухілаў на Украіне. Ён расказаў аб тым, як рускі вялікадзяржаўны шовінізм расцэньваецца рознымі групамі на Украіне то як правы, прычым украінскі шовінізм супраціўляецца яму ў гэтым выпадку, як „левы", то, наадварот, рускі шовінізм разглядваецца як левы, а украінскі лічыцца правым. Тав. Скрыпнік расказаў, якое вялікае практычнае значэньне для Украіны мае дадзены ў дакладзе т. Сталіна аналіз нацыянальных ухілаў. Тав. Скрыпнік закончыў сваё выступленьне паказаньнем на канечную патрэбу самай рашучай барацьбы, як супроць правага і левага, так і супроць нацыянальных ухілаў.

Тав. **ЦАРКОЎ** гаварыў аб тым, што ў правых опортуністых надзеты шоры на вочы, і яны ня маюць магчымасьці бачыць таго, што адбываецца ў партыі. Яны не заўважваюць агромністай і ўсё растучай актыўнасьці партыйнай масы, якая выявілася на нізавых партыйных конфэрэнцыях.

Правесьці шырокую мобілізацыю тэорэтыкаў на тэорэтычную работу

Тав. **ПАКРОЎСКІ** прысьвяціў свае выступленьне пытаньню аб так званым трэцім фронце, па якім разгортваецца клясавая барацьба,—аб фронце тэорэтычным. Было-б недапушчальнай памылкай думаць, што правы ўхіл можа быць ліквідаваны раскаяньнем яго правадыроў. Пакуль ня зьнішчаны карэньні правага ўхілу ў краіне, ён лёгка перажыве раскаяньні т.т. Рыкава і Томскага. Ён пражыве і бяз іх, падобна некаторым ніжэйшым організмам, якія маюць магчымасьць жыць нават і без галавы. Правы ўхіл —гэта цэлы сьветапогляд, і для поўнай перамогі над ім патрэбна сыстэматычнае і пасьлядоўнае выяўленьне ўсіх зьвязаных з ім тэорый.

Тав. Пакроўскі гаварыў аб тым, што партыю нашу ўтварыў вялікі тэорэтык а ў нас тэорыя ў значнай ступені знаходзіцца яшчэ на задворках. Кадраў тэорэтыкаў у нас мала, ды і тыя якія ёсьць, распылены і перагружаны нетэорэтычнай работай. Тав. Пакроўскі лічыць патрэбным правесьці шырокую мобілізацыю тэорэтыкаў на тэорэтычную работу і забясьпечыць моцную сувязь з тэорэтычным цэнтрам партыі ў твары ЦК і яе тэорэтычным апаратам, якім зьяўляецца Комуністычная Акадэмія.

Горача выступіў т. **М. Цхакая** спатканы працяжнымі аплёдысмэнтамі ўсяго зьезду. Ён гаварыў аб гістарычных традыцыях партыі, аб посьпехах нашага будаўніцтва, аб практычных задачах і магчымасьцях Закаўказьзя аб тым, што трэба весьці рашучую барацьбу з правай небясьпекай і прымірэнцтвам да яе.

Былыя лідэры правай опозыцыі ня выканалі абавязацельствы, якія яны далі лістападаўскаму пленуму

Тав. **ЯРАСЛАЎСКІ** адзначыў, што выступленьні б. правадыроў правай опозыцыі адцягнулі зьезд у пэўнай меры ад тых вялікіх пытаньняў, якія былі пастаўлены ў дакладзе т. Сталіна. Тав. Яраслаўскі напомніў зьезду аб тым, што былыя правадыры правай опозіцыі прынялі на сябе ў сваёй заяве лістападаўскаму пленуму абавязацельствы весьці барацьбу з правым ухілам і з прымірэнцтвам да яго. Гэтага абавязацельства яны ніяк ня выканалі. Тав. Яраслаўскі асабліва падкрэсьлівае тыя абставіны, што ў працы у многіх год, пачынаючы з Троцкага, усе опозіцыі розных адценьняў імкнуліся дыскрэдытаваць ЦК і асабліва т. Сталіна.

Падрабязна спыніўся т. Яраслаўскі на вялізарнай ролі друку і асабліва ЦО ў сувязі з тэй барацьбой, якая разгортваецца на ідэолёгічным фронце. Сувязь цэнтру з абласнымі краявымі організацыямі, сувязь гэтых апошніх між сабою можна ў пэўнай меры ажыцьцёвіць і ўзмацніць толькі дзякуючы ЦО. Для партыі важна каб практычныя работнікі і кіраўнікі мясцовых партыйных організацый мелі магчымасьць зьмяшчаць артыкулы свае ў „Праўдзе". Тав. Яраслаўскі прывёў лічбы, якія сьведчаць аб росьце аўтарытэту ЦО. Ён зьвярнуў увагу на тое, што паўтарамільённы тыраж „Праўды" зусім недастатковы і мог-бы быць значна павялічаны. Л...мітам зьяўляецца папера. Вялізарнае значэньне ідэолёгічнага фронту—як падзельнай часткі агульнага фронту барацьбы за ленінізм—настойліва патрабуе таго, каб поліграфічная і папяровая прамысловасьць разглядваліся ў нас, як адны з самых важных галін нашай гаспадаркі.

У т. т. Рыкава і Томскага знайшліся для зьезду толькі паўсловы

ТАВ. МІКОЯН константаваў, што правільнасьць політыкі ЦК настолькі відавочна, што ніхто з выступаючых аб гэтым нават не гаворыць. ЦК ня толькі перамог капіталістычныя элемэнты ў нашай краіне, але і рупар іх—правую і левую опозіцыю.

— Томскі, выступаючы на Закаўкаскай конфэрэнцыі, скардзіўся, што іх многа б'юць,—сказаў т. Мікоян,—я думаю, што білі іх мала. Калі-б іх білі як трэба, то нам ня прышлося-б тут слухаць ад іх такія прамовы. У т. т. Томскага і Рыкава замест слоў знайшліся для зьезду партыі толькі паўсловы. Яны ня былі пераконваючымі. Яны старанна абыходзілі словы „правы ўхіл" і гаварылі толькі аб памылках. Фраза Томскага аб здачы зброі не задаволіла нікога. Чаму?—Відаць, яны ня ўсе яшчэ здалі, і ў кішэнях у іх тое-сёе засталося, забытае ці схаванае.

У прызначаны яму зьездам час т. Мікоян закрануў пытаньне аб харчовых цяжкасьцях. Зьвярнуўшы ўвагу на тое, што з хлебнымі цяжкасьцямі мы справіліся, што з пытаньнем забясьпечаньня рабочых цэнтраў гароднінай зможам справіцца ўжо ў гэтым годзе, калі самі не праваронім і не прасьпім, што з цукрам мы будзем мець прыметнае палепшаньне, што павялічэньне продукцыі бавоўны ўтворыць базу для далейшага разгортваньня тэкстыльнай прамысловасьці, ён спыніўся на галоўных цяжкасьцях—забясьпечаньня мясам і тлустасьцямі. Зусім няправільна зводзіць усю проблему мяса і тлустасьцяй толькі к таму, што ў гэтым годзе выразана шмат жывёлы. Ня меншае, калі ня большае значэньне мае выключна адсталы, распылены характар нашых жывёлагадоўчых гаспадарак. Аргентынская жывёла ў два разы хутчэй сьпее для ўбою і дае ў два разы больш мяса. Радыкальнае і поўнае вырашэньне мясной проблемы, таксама як і збожжавой, магчыма толькі на шляху карэннай перабудовы гэтай галіны сельскай гаспадаркі, на шляху ўтварэньня буйных жывёлаводчых савгасаў і колгасаў. Існуе, аднак, шэраг мерапрыемстваў, якія ўжо ў бліжэйшы час змогуць дапамагчы нам перамагчы існуючыя цяжкасьці. Адным з такіх мерапрыемстваў зьяўляецца папярэдні корм жывёлы перад убоем, які значна павялічвае мясную продукцыю. Некі больш хуткі эфэкт можа даць, бясспрэчна, шырокае разьвіцьцё сьвінагадоўлі.

Зачыняючы вячэрняе пасяджэньне т. Калінін прачытаў прывітаньне зьезду ад ленінскай Шатуркі.

ПАПРАЎКА

У № 152 „ЧЗ" АД 3-ГА ЛІПЕНЯ Ў МІЖНАРОДНАЙ ІНФО[РМ]АЦЫІ ДАПУШЧАНА НАДЗВЫЧАЙНА ГРУБАЯ ПАМЫЛК[А], ЯКАЯ ЗВОДЗІЦЦА ДА ТАГО, ШТО ЯК У ШАПЦЫ ДА МІЖН[А]РОДНАГА АДДЗЕЛУ, ТАК І Ў ЗАГАЛОЎКУ І ТЭКСЬЦЕ ША[Н]ХАЙСКАЙ ТЭЛЕГРАМЫ НАПІСАНА: «КОМУНІСТЫЧНЫЯ АТР[А]ДЫ ЗАНЯЛІ ШАНХАЙ".

ЗАМЕСТ СЛОВА ШАНХАЙ, ТРЭБА ЧЫТАЦЬ, ШАНХА...

XVI зьезд УсеКП(б)

ПРЫХІЛЬНІКАМ ПРАВЫХ НЯ МЕСЦА Ў ПАРТЫІ

Гэта вымагаецца інтарэсамі адзінства партыі, інтарэсамі соцыялістычнага будаўніцтва

Партыйныя масы патрабуюць ад былых лідэраў правай опозыцыі ня толькі прызнаньня антыпартыйнасьці сваіх поглядаў, але актыўнага ўдзелу ў ажыцьцяўленьні генэральнай лініі партыі, рашучага змаганьня з адхіленьнямі ад яе і, галоўным чынам, барацьбы з правым ухілам, як самым небясьпечным.

Заява т. Угланава

У ПРЭЗЫДЫУМ 16 ЗЬЕЗДУ ПАРТЫІ

Заява

Таварышы! З прычыны таго, што мая прамова, сказаная на 16 зьезьдзе, ня ўскрыла сутнасьці зробленых мною за апошнія годы памылак і тым самым не здаволіла зьезд, лічу патрэбным зьвярнуцца да зьезду з наступнай заявай аб сваёй памылковай позіцыі, явую я займаў у пэрыод між 15 і 16 зьездамі.

У працягу апошніх двух год я, находзячыся ў шэрагах правай опозіцыі, дапусьціў наступныя галоўныя памылкі.

У пытаньнях разьвіцьця сельскай гаспадаркі разам з іншымі правымі я, адмаўляючы асноўны курс партыі на ўзмоцненае разьвіцьцё савгасаў і колгасаў, бачыў выхад з хлебазагатоўчых цяжкасьцяй пераважна ў разьвіцьці індывідуальнай гаспадаркі і ў захаваньні кулацкай гаспадаркі. Таму я змагаўся супроць узмацненьня наступленьня на капіталістычныя элемэнты вёскі і гораду, выказваўся супроць узмоцненых асыгнаваньняў савгам і колгасам, ня веручы ў магчымасьць іх хуткага разьвіцьця, быў супроць надзвычайных мер у адносінах да кулака.

Політыку партыі ў адносінах вёскі я лічу няправільнай і шкоднай для рэволюцыі, я думаў, што яна можа прывесьці да размычкі з серадняком.

У цеснай сувязі з гэтым былі і мае памылкі, як і ўсіх правых ухілістых, у пытаньнях тэмпу індустрыялізацыі. Я ня верыў у магчымасьць выкананьня ўзятых партыяй высокіх тэмпаў індустрыялізацыі, ня бачыў у іх ключа да выхаду з цяжкасьцяй, ня бачыў рычага да рэконструкцыі сельскай гаспадаркі, бо я думаў разам з усімі правымі, што тэмп павінны быць прыстасаваны да ўзроўню разьвіцьця індывідуальнай гаспадаркі.

Гэта позіцыя правых, у тым ліку і мая, а з н а ч а л а адыход ад ленінізму, адбівала напор дробнабуржуазнай стыхіі, напор варожых клясавых сіл, аб'ектыўна ліла воду на млын клясавых ворагаў. Ідэолёгія правага ўхілу стала сьцягам для варожых рабочай клясе сіл.

Жыцьцё рашуча зруйнавала ўсю пляцформу правых. Не на шляхох разьвіцьця індывідуальнай гаспадаркі, не ва ўступках кулаку партыя знайшла выхад у зьнішчэньні харчовых цяжкасьцяй, шлях да ўздыму сельскай гаспадаркі, а ва ўзмацненьні наступленьня на кулацтва, у шырокім разьвіцьці савгасаў і колгасаў. Жыцьцё цалкам падцьвердзіла правільнасьць генэральнай лініі партыі; асноўныя масы сялянства пад кіраўніцтвам пролетарыяту рашуча павярнулі на шлях колектыўнай гаспадаркі.

Суцэльная колектывізацыя азначала рашучы паварот асноўных мас сялянства да соцыялізму.

Узмоцненае наступленьне на кулацтва, ліквідацыя кулака, як клясы, зусім ня прыводзілі да размычкі з серадняком, як меркавалі правыя, а ў сапраўднасьці мы маем узмацненьне змычкі. Як ніколі рабочая кляса стала сапраўдным кіраўніком і організатарам соцыялістычнай перабудовы сялянскай гаспадаркі. Глумачэньні правых аб ваенна-фэодальнай эксплёатацыі сялянства зьявіліся ні на чым не абгрунтаваным паклёпам у адносінах да політыкі партыі. Тэмпы індустрыялізацыі краіны партыя, апіраючыся на растучую актыўнасьць рабочае класы, ня толькі вытрымала, але і змагла іх яшчэ больш узмацніць. Лёзунг пяцігодкі ў чатыры гады, стаўшы лёзунгам шырачэзных мас, лепш усяго сьведчыць аб правільнасьці лініі партыі.

У міжнародных пытаньнях я падтрымліваў зусім памылковую тэорыю тав. Бухарына аб організаваным капіталізьме, падзяляў нападкі на партыйнае кіраўніцтва ў тым, што яно быццам-бы сваёй лініяй прыводзіць да паслабленьня компартыі, да адколаў і расколаў. У сапраўднасьці тэорыя організаванага капіталізму парывае з ленінізмам, політыка партыі прывяла яе не да паслабленьня, а да консолідацыі комуністычнага руху за межамі, была накіравана да ачышчэньня шэрагаў компартыі ад опортуністычных элемэнтаў.

Падзяляючы гэтую памылковую праваопортуністычную лінію, я дапусьціў антыпартыйныя фракцыйныя мэтады барацьбы за яе.

У 1928 годзе, стоячы на чале кіраўніцтва Маскоўскай організацыі я імкнуўся працівапаставіць Маскоўскую організацыю ЦК партыі, узьнімаючы кадры для барацьбы супроць ЦК. Пасьля заставу́леньня маскоўскага кіраўніцтва я імкнуўся і далей весьці фракцыйную барацьбу шляхам размаўленьня, гутарак з шэрагам членаў партыі. Я лічу гэтыя мэтады барацьбы шкоднымі для партыі, як я паслабляюць дыктатуру пролетарыяту. Я рашуча асуджаю гэтыя мэтады.

У барацьбе супроць лініі партыі я імкнуўся ў гутарках з многімі членамі партыі прадставіць галоўным віноўнікам створанага становішча ў партыі т. Сталіна. Я лічу гэта сваёй цяжкай памылкай. Тав. Сталін паказаў у сваім кіраўніцтве партыяй, што ён заслужана зьяўляецца правадыром партыі, стойкім і цьвёрдым пасьлядоўцам Леніна.

У барацьбе супроць партыі я падтрымліваў праваопортуністычныя кадры профсаюзаў у іх барацьбе супроць ЦК. Цяпер вельмі добра відаць, што гэта было на справе супрацівапастаўленьне профсаюзаў партыі. Разрыў між профсаюзамі і партыяй зьявіўся-б сур'ёзнай небясьпекай для дыктатуры пролетарыяту. Вялікая заслуга ЦК зьяўляецца ў тым, што ён змог пабальшавіцку адНавіць кіраўніцтва профсаюзаў, ударыўшы па трэд'юніовісцкіх элемэнтах, і забясьпечыць карэнны паварот профсаюзаў да непасрэднага ўдзелу ў соцыялістычным будаўніцтве.

Я заяўляю перад 16 зьездам, што, адмаўляючыся і рашуча асуджаючы ўсе свае ранейшыя памылкі і дзеяньні, я на справе пастараюся па-бальшавіцку выправіць іх і прыму самы актыўны ўдзел у барацьбе партыі супроць ідэолёгіі і практыкі правага ўхілу.

Правая небясьпека ў партыі застаецца галоўнай небясьпекай на даным этапе, ідэолёгія правага ўхілу зьяўляецца ідэолёгіяй варожых пролетарыяту клясавых сіл. Патрэбна далейшая мобілізацыя партыі на выкрываньне, на барацьбу супроць правай ідэолёгіі, на ліквідацыю ў шэрагах партыі правага ўхілу і прымірэнцтва. Адзінства партыі на аснове выразнай ленінскай лініі праводзімай нашай партыяй, зьяўляецца залогам перамožнага соцыялістычнага будаўніцтва.

Н. Угланаў.

1 ліпеня 1930 г.

Прашу гэтую заяву агаласіць на пасяджэньні зьезду і прыкласьці да стэнограмы.

Н. Угланаў.

Давесьці на справе адданасьць партыі

Уся варожасьць права-опортуністычных поглядаў і прароцтваў зараз ня толькі выкрыта, але і разьбіта самім жыцьцём. Посьпехі ў соц. будаўніцтве, з якімі партыя прышла к XVI зьезду, ня маюць нічога супольнага з тым, што высоўвалі і чаго дамагаліся ў сваіх пляцформах правыя опортуністыя. Усе іх погляды, усе прароцтвы пацярпелі поўны правал і, наадварот, поўнасьцю падцьвердзілася правільнасьць (яна і не магла не падцьвердзіцца) генэральнай лініі партыі і яе ленінскага ЦК.

Усё гэта прывяло да поўнага банкроцтва правай опозіцыі. Былыя лідэры яе вымушаны былі капітуляваць перад партыяй і заявіць аб правільнасьці яе генэральнай лініі. Але ці дастаткова гэта для таго, каб даказаць сваю адданасьць партыі? Далёка не. **Ад кожнага члена ленінскай партыі патрабуецца ня толькі формальнае прызнаньне правільнасьці партыйнай лініі, але і актыўная барацьба з усялякімі ад яе ўхіламі, галоўным чынам, правым, найбольш небясьпечным на даным этапе.** Ці даказалі гэта на справе былыя лідэры правай опозіцыі. Трэба сказаць, што пакуль што мы гэтага ня бачым. Выступленьні Рыкава, Томскага, Угланава (хоць апошні і падаў цяпер заяву, якой трэба сказаць ня вычэрпвау яшчэ таго ўсяго, чаго ад яго патрабавалася) на XVI партыйным зьезьдзе не зьяўляліся яшчэ такімі, якіх ад іх патрабавала партыя. Яны ў сваіх выступленьнях зьмягчалі памылкі, не дагаварылі асноўнага, ня выкрылі поўнасьцю ўсёй варожасьці сваіх поглядаў. Яны ніяк ня хочуць прызнаць, што „правы ўхіл зьяўляецца кулацкім рупарам, уяўляе сабою кулацкае супраціўленьне соцыялістычнаму наступленьню“ („К. П.“) Таксама ў выступленьнях яны адхілялі сваю фракцыйную работу. Таму невыпадкова, што дэлегаты зьезду і ўсе партыйныя масы на шматлікіх сходах ставяць рубам пытаньне перад былымі лідэрамі правых, „альбо альбо“. Іншай пастаноўкі пытаньня і ня можа быць.

Прапаведваньне правых поглядаў нясумяшчальна з прабыцьцем у партыі. Таму гэта патрабуе ня толькі прызнаньня правільнасьці генэральнай лініі

„Правы ўхіл зьяўляецца кулацкім рупарам, выражае сабой кулацкае супраціўленьне соцыялістычнаму наступу“.
(З перадавой „КП“).

Опортунізм, як ён ёсьць

партыі, але і актыўнай барацьбы за правядзеньне яе ў жыцьцё, барацьбы з ухіламі разам з партыяй, чаго яшчэ не зрабілі былыя лідэры правых.

Партыйныя масы аднадушна выступаюць і заяўляюць, што кулацкай агентуры правым опортуністым і прымірэнцтвам ня можа быць мейсца ў шэрагах партыі.

Ізаляваць ад партыі правых опортуністых

На адчыненым сходзе партколектыву заводу „Бальшавік“ дзе стаяла пытаньне аб адчыненьні 16-га партзьезду, акрамя партыйцаў і комсамольцаў прысутнічала шмат беспартыйных рабочых і работніц. У сваіх выступленьнях рабочыя заяўлялі: трэба рашуча патрабаваць ад лідэраў правай опозыцыі „альбо вы з намі і разам змагацца з ухіламі ад генэральнай лініі партыі, альбо прэч з дарогі і не перашкаджаць партыі ў будаўніцтве соцыялізму“. Выступаючы т. Дзяціна ў своей прамове зазначыў:

— Перад зьездам партыі на старонках дыскусійнага лістка газэты „Правда“ мы мелі выпады супроць генэральнай лініі партыі—кулацкай агентуры, напрыклад артыкул Мамаева. Між іншым, ні Бухарын, ні Рыкаў, ні Томскі і ні Угланаў ня выступілі супроць вылазкі гэтага кулацкага агэнта. У сваіх-жа выступленьнях на зьезьдзе партыі яны імкнуліся замазаць сутнасьць сваіх памылковых поглядаў.

У своей пастанове партколектыў адзначае:

— Пасьпяховае выкананьне стаячых перад партыяй задач магчыма толькі пры ўмове, калі партыя ізаліруе опортуністычныя элемэнты з сваіх шэрагаў, якія шкодзяць соц. будаўніцтву.

— Выступленьне былых лідэраў правай опозыцыі т. т. Рыкава, Томскага і Угланава на 16-м зьезьдзе зьяўляецца доказам таго, што яны ня хочуць па бальшавіцкі поўнасьцю прызнаць усю шкоднасьць сваіх поглядаў і стаць на шлях непрымірымай барацьбы з ухіламі.

— Сход лічыць, што 16-ы зьезд партыі рашуча пакончыць са ўсялякімі манэўрамі з боку правых і іх наскокамі на генэральную лінію партыі.

— Толькі ў бязьлітаснай барацьбе, як з правым ухілам, галоўнай небясьпекай на даным этапе, і „левымі“ загібамі—памоцнікамі правых, партыя зможа выканаць тыя вялізарныя задачы, якія перад ёй стаяць.

Сход запэўняе 16-ы зьезд партыі, што наша партарганізацыя будзе няўхільна выконваць усе яго рашэньні. **І.**

ЗА „ПЯЦІГОДКУ У ЧАТЫРЫ ГАДЫ“

У сваім прывітаньні 16 зьезду УсеКП(б) 5-ты пленум беларускага рэспубліканскага камітэту саюзу сельска-гаспадарчых і лясных рабочых БССР ад імя 70000 організаваных сельска-гаспадарчых і лясных рабочых заяўляе:

— Усе посьпехі па соцыялістычнаму будаўніцтву дасягнуты выключна дзякуючы правільнаму кіраўніцтву ЦК УсеКП(б) на чале з правадыром партыі лепшым вучнем Уладзімера Ільліча Леніна тав. Сталіным. Пленум запэўнівае, што сельска-гаспадарчыя і лясныя рабочыя СССР ня гледзячы на розныя цяжкасьці, пры напружанай і ўзмоцненай рабоце мэтадамі соцыялістычнага спаборніцтва і ўдарніцтва пад правільным і цьвёрдым кіраўніцтвам комуністычнай партыі, даб'юцца поўнага выкананьня пастаўленых партыяй задач у справе соцыялістычнай перабудовы сельскай гаспадаркі і будуць у першых шэрагах у барацьбе за генэральную лінію партыі, за выкананьне пяцігодкі ў чатыры гады.

За мяжою

Напады нацыянал-соцыялістых на рабочых

БЭРЛІН, 2. Сыстэматычныя напады нацыянал-соцыялістых (фашыстых) на рабочых ізноў робяцца больш частымі. Фашыстымі ў Бэрліне цяжка паранены двое рабочых. У Горгаў рабочым удалося адбіць напад нацыяналістых, прычым два нацыянал-соцыялістыя цяжка паранены, адзін комуністы і адзін поліцэйскі лёгка паранены. У Касоле пры сутычках з фашыстымі паранена шмат рабочых. У Данцыгу фашыстыя цяжка ранілі 6 комуністых.

„Нью-Ёркс Таймс“ аб дакладзе т. Сталіна

НЬЮ-ЁРК, 30. Комэнтыруючы даклад тав. Сталіна на 16 зьезьдзе „Нью-Ёркс Таймс“ у перадавым артыкуле, між іншым піша: „Лічбы, прыведзеныя Сталіным, павінны паказаць, што ў выніку ўпартых напружаньняў дасягнуты значныя посьпехі ў прамысловасьці. Нельга гаварыць больш выразна, чым гэта рабіў Сталін“.

За мяжою аб адчыненьні зьезду ЎсеКП(б)

РЫМ, 30. Мэсаджоро (орган італьлянскай цяжкай індустрыі) пад загалоўкам „Посьпехі Сталіна“ зьмяшчае тэлеграму з апісаньнем адчыненьня зьезду і дэмонстрацый многіх соцен тысяч чалавек у Маскве і іншых гарадох.

Разьвіцьцё гандлёвых зносін між Англіяй і СССР

ЛЁНДАН, 1. Расійска-брытанская гандлёвая палата абвясьціла, што яна ператвараецца ў офіцыйную ўстанову, мэта якой—разьвіцьцё і палепшаньне гандлёвых зносін між Англіяй і СССР. Гандлёвы прадстаўнік СССР у Лёндане тав. Сакольнікаў і ангельскі міністр гандлю Грэхем абраны ганаровымі старшынямі палаты. Адначасова з ангельскімі праўстаўнікамі палаты кіруючую ролю ў палаце будзе мець гандлёвы прадстаўнік СССР у Лёндане т. Броң. Іншыя працаўнікі гандлёвага прадстаўніцтва прынялі назначэньне і ў якасьці членаў выканкому палаты і на іншыя офіцыйныя пасады.

Комсамол у паходзе за сілос

Б'ЕМ ТРЫВОГУ

Справа сілосаваньня ў БССР пад поўнай пагрозай зрыву

Спыніць паток абежнікаў, які зрывае гэту важнейшую справу

Узяты абавязак комсамолам аб пабудове аднаго мільёну сілосных ям і траншэй—на працягу месячніку павінен быць выкананы

Хопіць нарэшце пісаніны!

...ына зрывае работу па сілосаваньню

Аб карысьці сілосаваньня і яго ролі ў справе ўздыму жывёлагадоўлі не адзін раз пісалі.

Прымалі дзесяткі прыгожых рэзолюцый. Аднак далей прыгожых рэзолюцый накштал: „даручыць", „разьвярстаць" і г. д. справа не пайшла. На мясцох яшчэ „ўзгадняюць", „конкрэтызуюць" і „выходзячы з умоў" урэзваюць заданьні. Акруговыя зямельныя камісіі ўрэзваюць заданьні Наркамзему, у райземчастках у сваю чаргу таксама ўразваюць заданьні АКРЗА і г. д.

І як вынік на 1-га ліпеня па вестках 43 раёнаў пабудавана толькі 95 ям і траншэй, у якіх будзе засіласавана 1500 тон. Такім чынам на кожны раён прыпадае 2,2 пабудаваных ям, у той час, калі на гэтых 43 раёнах павінна быць пабудавана 27,262 ям і траншэй з умяшчальнасьцю 409.360 тон.

На сёньнешні дзень справа з будаўніцтвам сілосных ям і траншэй на 43-х раёнах амаль што сарвана. З астатніх 57 раёнаў БССР яшчэ няма вестак, але трэба лічыць, што там такое-ж самае становішча.

Яшчэ горш абстаіць справа з сілосаваньнем. Па даных з 43-х раёнаў толькі ў адным Барысаўскім раёне, Полацкай акругі засілосавана 50 тон, а ў астатніх раёнах да гэтай справы ня прыступ лі.

Пасеў сілосных культур кукурузы і слапешніку ў гэтым годзе недавыкананы. Трэба зараз-жа паклапаціцца аб тым, каб гэтыя сілосныя культуры замяніць другімі травамі (асакой, лебядой, крапівой іг.д.)

Вельмі дрэнна абстаіць справа з падрыхтоўкай кадраў па сілосаваньню. Згодна пастановы НКЗ БССР праз спэцыяльныя курсы павінна быць прапушчана 3500 чалавек. На сёньнешні дзень па 40—раёнах прапушчана толькі 885 чалавек.

Матар'ялы з мейц гавораць і аб тым, што комсамольскія організацыі таксама стаяць у баку ад справы сілосаньня Многія камітэты комсамолу стараюцца таксама ўрэзваць заданьні.

Прыведзеныя лічбы і факты прымушаюць біць трывогу. Трэба проста сказаць, **што справа сілосаваньня па БССР будзе сарвана, калі навокал яе ў бліжэйшыя дні ня будзе створана грамадзкая думка шырокіх колгасных мас і індывідуальных бедняцка-серадняцкіх гаспадарак.**

Трэба раз на заўсёды спыніць „конкрэтызаваць" і „ўзгадняць", а прыступіць да будаўніцтва сілосных ям, траншэй і бакштаў.

Месячнік па сілосаваньню

У мэтах пасьпяховага правядзеньня сілосаваньня і мобілізацыі ўсей савецкай грамадзкасьці вакол гэтага важнейшага мерапрыемства, штабам сілосаваньня пры НКЗБ абвешчан з 1-га ліпеня па 1-е жніўня месячнік сілосаваньня

На працягу месячніку павінны быць закончаны пабудовай на 100 проц. сілосныя ямы ў саўгасах, на 75 проц. у колгасах і на 50 проц. у паселішчах.

Да 25 ліпеня павінна быць закончана будаўніцтва стандартных сілосных бакштаў у прамысловых прадпрыемствах, **а да 1 жніўня ў саўгасах і колгасах.**

Не пазьней 15-га ліпеня навукова-дасьледчы інстытут, С.-Г. Акадэмія і Вэт'інстытут павінны выдаць шэраг брошур па пытаньнях вырашэньня кармовай базы наогул і сілосаваньні кармоў у прыватнасьці.

На працягу 5-ці дзён райвыканкомы павінны скласьці конкрэтныя пляны правядзеньня месячніку ў раёнах і давесьці яго да 5-га ліпеня кожнаму сельсавету, саўгасу, колгасу і паселішчу. **Да 7-га ліпеня розныя курсы па падрыхтоўцы работнікаў па сілоснай справе павінны закончыць сваю работу** і да гэтага тэрміну павінны быць поўнасьцю праінструктаваны гаспадаркі, у якіх будзе вытварацца сілосаваньне кармоў.

Для дапамогі ў правядзеньні месячніку цэнтральныя і акруговыя організацыі камандыруюць у акругі і раёны сваіх працаўнікоў тэрмінам ня менш, як **на два тыдні.**

Будзе організавана шырокая консультацыя на старонках друку, а таксама і на сходах сялянства.

Непасрэднае кіраваньне месячнікам па сілосаваньню даручана АКРЗА, РВК і сельсаветам праз спэцыяльных упаўнаважаных, вылучаных гэтымі ўстановамі для працы па сілосаваньню.

Шукаюць прычыны, каб... сарваць сілосаваньне!

Сілосаваньне кармоў па Круглянскаму раёну (Аршаншчына) знаходзіцца пад пагрозай зрыву. **Комсамольскія ячэйкі, на чале з РК ЛКСМБ нічога ня робяць.** Ячэйкі ня ведаюць, як пачаць капаць ямы і звальваюць віну на райком, а апошні на інш. організацыі.

Організацыі шукаюць „об'ектыўных" прычын, каб гэтым сарваць справу сілосаваньня ў раёне.

Раённы штаб па сілосаваньню сьпіць.

Старшыня штабу Грэбштэйн заяўляе: „Я з гэтай працай не знаём, ня ведаю чаму мяне вылучылі, у той час калі ёсьць комсамольцы-аграномы".

Увогуле ўсім раёне засеяна толькі... адзін гэктар кукурузы.

Такія адносіны чыноўнікаў і галавацяпаў Круглянскага раёну фактычна сарвалі справу сілосаваньня ў раёне.

АК ЛКСМБ і акрвыканком павінны прыняць рашучыя захады да „гора-работнікаў" Круглянскага раёну.

Ул. Кімавец.

Вузор добрай працы

Комсамольскія ячэйкі Жыткавіцкага раёну (Мазыршчына) практычна прыступілі да выканьня абавязку ўзятага комсамолам перад НКЗ СССР па будаўніцтву сілосных ям і траншэй.

На вёскі высланы ўдарныя брыгады. Быў наладжан масавы суботнік па дапамозе колгасам у пабудове сілосных ям.

Дзякуючы растлумачальнай працы, у раёне будуецца ... **сілосных ям і 6 паўбакшта...**

ЛАЙХТМАН

„Даўно разаслаў паперкі"

Справа сілосаваньня ў Дрысенскім раёне, дзякуючы злачыннай нядбайнасьці, як спэцыялістых, так і грамадзкіх установ і райкому комсамолу, **зрываецца.**

Райколгассаюз яшчэ на сёньняшні дзень „ўзгадняе" і „мяркуе" аб тым, ці будаваць сілосныя ямы, ці не, бо ён нават не паклапаціўся аб тым, каб забясьпечыць колгасы кукурузай і слапешнікам для засеву пад сілос.

Большасьць колгасаў і ўся комсамольская організацыя раёну аб сілос нічога ня ведаюць і дзякуючы гэтаму ў раёне не пабудавана ніводная сілосная яма. Праўда, некаторых работнікаў мелася „...ка" аб організацыі месячніку сілосаваньню.

Калі раённы аграном т. Пр... дзід зьвярнуўся да сэкратара ЛКСМБ т. Майсеева аб організацыі месячніку паходу за сілос, дык адказаў: „Я ўжо даўно разаслаў паперкі па ячэйках". Райагр... так на гэтым і задаволіўся.

ВЫЗВАЛІЦЬ З КРЫВАВЫХ КІПЦЮРОЎ ФАШЫЗМУ ЮГЕНДА, ГІРША І ПРОПЕРА

На фашысцкі тэрор адкажам узмацненьнем сталёвай солідарнасьці працоўных мас усяго сьвету

„Мы патрабуем вызваленьня маладых рэволюцыянэраў"

Сабраўшыся на мітынг протэсту супроць сьмяротнага прысуду над трыма комсамольцамі ў Польшчы **Гіршам, Проперам і Югендам**, мы, комсамольцы, сябры МОПР'у і працоўныя грамадзкія організацыі гураду Калінкавічы ў ліку 700 чалавек, протэстуем супроць зьверскага прысуду над маладымі рэволюцыянэрамі.

Мы заяўляем, што гэтыя прысуд зьяўляецца адказам польскага фашызму на усё ўзрастаючы рэволюцыйны рух рабочае класа і працоўнага сялянства Польшчы.

У адказ на прысуд рабочая кляса і працоўнае сялянства Польшчы пад кіраўніцтвам комуністычнай партыі яшчэ больш узмацніць барацьбу супроць эксплёататараў.

Далоў катаў польскага фашызму!

Хай жыве і мацнее рэволюцыйны комуністычны рух Польшчы!

„Далоў забойцаў"...

Заслухаўшы паведамленьне аб нясенні сьмяротнага прысуду Львоўскім фашысцкім судом у Польшчы над трыма комсамольцамі за распаўсюджваньне комуністычнай літаратуры, мы, рабочыя ваеннага гарадку г. Калінкавічы ў ліку 400 чалавек, абураны зьверскай фашысцкай расправай над комсамольцамі.

Мы катэгорычна протэстуем супроць расправы над Гіршам, Проперам і Югендам і патрабуем скасаваньня сьмяротнага прысуду.

Мы заяўляем, што недалёка той час, калі драпежніцкая буржуазія будзе зьмецена з твару зямлі пролетарскай рэволюцыяй.

У адказ на тэрор супроць рэволюцыйных рабочых мы яшчэ больш будзем узмацняць соцыялістычнае будаўніцтва і гэтым самым нанасіць руйнуючыя ўдары капіталістычнаму сьвету.

Далоў забойцаў!

Няхай жыве пролетарская рэволюцыя!

Няхай жыве міжнародная солідарнасьць працоўных мас зямной кулі!

„Прысуд ня зможа затрымаць хвалі рэволюцыйнага руху"

Заслухаўшы інформацыйнае паведамленьне аб сьмяротным прысудзе фашыстоўскага суду ў Львове над комсамольцамі **Проперам, Югендам і Гіршам**, агульны сход ячэйкі ЛКСМБ рэдакцый газэт і БДВ разам з комсамольцамі падшэфнага колгасу „Чырвоная Зорка" Прыгарадны сельсавету заяўляе катэгорычны протэст супроць зьверскага прысуду фашысцкіх катаў над трыма комсамольцамі.

Гэты прысуд ні ў якім разе ня зможа прыпыніць рэволюцыйнага руху, а наадварот, выкліча яшчэ большае абурэньне сярод шырокіх рабочых і працоўных мас.

Мы патрабуем неадкладнага скасаваньня фашысцкага прысуду.

Польскія ахраньнікі за работай

20 чэрвеня адбылася ва Львове дэмонстрацыя протэсту, організаванай компартыяй Польшчы супроць сьмяротнага прыгавору, вынесенага львоўскім судом тром комсамольцам за распаўсюджваньне комуністычнай літаратуры. На дэмонстрацыю напалі ахраньнікі, узброеныя дубінкамі і жалезнымі палкамі. Компэпутаты т. Рожак лёгка ранены, а тав. Росяк атрымаў тры глыбокія раны чэрапу.

На здымку: т. Росяк, пакалечаны польскімі ахраньнікамі.

Паведамленьні

Да ведама ўсіх ячэек ЛКСМБ г. Менску

Культпроп Менакругкома ЛКСМБ паведамляе, што да 20 ліпеня праводзіцца прыём на 2-хгадовыя вячэрнія курсы комсамольскага актыву пры вячэрнім комвузе. На курсы могуць быць прыняты т. т., маючыя **не меней 2-гадовага комсамольскага і вытворчага стажу.** Комсамольцы, якія займаліся ў вячэрнім комсамольскім комвузе павінны таксама запоўніць новыя анкеты. Анкеты можна атрымаць у Фрунзэнскім і Кастрычніцкім райкомах ЛКСМБ. Райкомам неабходна не пазьней 25 ліпеня накіраваць увесь матар'ял паступаючых у адборачную камісію пры вячэрнім комвузе.

Менакругком ЛКСМБ

У суботу, 5-VII, а 6-ай гадз. ўвечары, у памяшканьні АК ЛК... адбудзецца пасяджэньне АКК су... на з правяркомамі і сэкрат... наступных ячэек: БДУ (Пэд... Сав. буд. Наргас, Рабфак), я... тэхнікум, політэхнікум, Польпэд... нікум.

На пасяджэньне выклікаюцца ...ступныя таварышы: Гальцерын..., ...лавусава, Е., Баркан А. С., Ка... неўскі А. І., Хапін М., Базылен..., Хаўрук Э., Ерамееў Б., Арабе..., Іодко К., Фрыдман М., Кузьні... Б., Хатарэнкава У., Аграмові... Ф., Гэльфман І. М., Мельнікав..., Герцыка К., Шчыгкоў Р., Кар... М., Шалдыга М., Гітлевіч Е., ...ман Л., Купцевіч Б.

Яўка сяброў камісіі абавяз...

АК ЛКСМ...

Адказны рэдактар Рэдколег...

Менск, друкарня БДВ імя тав. Сталіна

Галоўлітбел № 599